

Nr 407.

Av herr **Hallén m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 204, angående nya grunder för avlöningen av präster m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 204 angående nya grunder för avlöning av präster m. m. föreslås, att det skall ankomma på Kungl. Maj:t att bestämman antalet pastoratsadjunkturen i stiftet. Med hänsyn till församlingarnas behov, som biskop och domkapitel bäst kunna bedöma, torde nu gällande praxis på grundval av kyrkolagens bestämmelser vara mest ändamålsenlig. De ojämheter, som på grund av de varierande förhållandena i de olika stiftet ha kunnat påvisas, kunna lätt hävas utan central administration genom överenskommelser de olika stiftsledningarna emellan. Vi föreslå därför att det som hittills må tillkomma biskop och domkapitel att till prästvigning antaga det antal, som för pastoralvårdens handhavande finnes nödigt.

icke heller finna vi det vara lämpligt eller ändamålsenligt att såsom föreslagits tillämpa den i civilstatens lönesystem utformade anställningsformen aspirantställning på prästerskapet. Den prövning, som biskop och domkapitel underkasta den prästvigde, bör ske *före* prästvigningen och icke efter densamma; med en utsträckning av praktisk-teologiska kursen till två terminer, som föreslagits, torde också bättre möjligheter till prövning av prästkandidaterna vinnas. Då Kungl. Maj:ts förslag även förutsätter att pastoratsadjunkt skall kunna lämnas utan förordnande, införes en osäkerhet för det obefordrade prästerskapet, som tidigare är okänd och som icke kan vara befrämjande vare sig för självständigheten eller arbetsglädjen i den prästerliga gärningen. Härmed skulle även risk skapas för uppkomsten av ett prästproletariat, bestående av personer, som icke kunna lagligen skiljas från prästämbetet men icke heller kunna anförtros prästerliga förordnanden. Det strider också mot kyrkans ordning, att den som i laga ordning blivit kallad (rite vocatus) skall kunna skiljas från prästtjänsten, då han ej förvunnits till tjänstefel.

Med stöd av vad som sålunda anförts hemställes,

- 1) att biskop och domkapitel må till prästvigning antaga det antal, som för pastoralvårdens handhavande prövas oundgängligen nödigt,

2) att pastoratsadjunkt icke skall erhålla anställning som aspirant och att pastoratsadjunkt skall äga rätt att erhålla missiv för prästerlig tjänstgöring.

Stockholm den 3 maj 1949.

Harald Hallén.

Folke Kyling.

Edvin Gustafsson,
Bogla.

Carl Hoppe.

C. O. Carlsson,
Bakeröd.

Ernst V. Staxäng.
